

gjorde Prøv paa deres Tid, til at de kunde betragte det som deres Hovedopgave at passe Sandflugten. Der bør ikke lægges for mange Bestillinger sammen, og der maa bestiftes Folk til disse Bestillinger, der saameget som muligt kunne varetage dem uden at lade sig distrahere af andre Bestillinger. Hvad vi nu, idetmindste efter min Mening, meest skulle tænke paa, nu da Sandflugten hovedsagelig kan ansees for dæmpet, saa der ikke kan berygtes at ville afstedkommes Odelæggelse eller Skade paa de tilgrændsende Forder, er Træplantning. Der er jo vistnok gjort flere Forsøg herpaa, som ere mislykkede, men i de senere Aar er Træplantningen gaaet bedre frem, navnlig ved de Bestræbelser, der ere gjorte af den afdøde, meget hæderlige Kammerherre Niegels, der var en entusiastisk Ven af Træplantning, ogsaa i Klitterne. Naar en saadan Mand, en saadan Enthusiast opstaaer, maa man holde paa ham, thi af det Slags Folk opstaae sjelden mere end een Person i et halvt eller et heelt Aarhundrede, og skjøndt Manden, jeg taler om, vistnok noget sangvinist har bedømt denne Sag og haabet mere af den, end der vil komme, troer jeg, at hans Virksomhed har efterladt sig gode Frugter. At der er skeet Misgreb og navnlig anvendt Træer til Beplantning, som ikke egnede sig dertil, det veed jeg og har selv seet, men den hele Træplantning er dog kommen paa en god Fod, som lover den Fremgang. Jeg har gjort mig bekendt med Træplantningen i andre Klitter, rigtignok fornemlig i sydligere Lande, lidt i Frankrig og især i Holland. Man har der meget store Resultater. Egen voxer godt, især naar den holdes i Buske til Garvebark, og om just ikke ved den hederste Ryst, saa dog naar man kommer noget længere ind i Landet, finder man i Klitterne store og gode Træer, ligesom ogsaa Bøveressen er et meget almindeligt Træ i de hollandske Klitter. For kort Tid siden har jeg ligeledes med Glæde seet Sandflugtsbeplantning trives med Held her i Landet, nemlig paa Bornholm, hvor jeg har været for nogle Dage siden. Sandflugten imellem Rønne og Hasle er nemlig, paa en lille Undtagelse nær, bleven beplantet for en 60 Aar siden, og der staaer nu en ganske smuk Granføv; ogsaa El og Birk groe der meget godt. Denne

Strækning gaaer ud imod Vest; det er vistnok ikke en saadan Bestikst som i Sylland, og vi kunne ganske vist ikke tænke os saa hurtigt og med saa liden Uleilighed at faae Træer der, som man har faaet det paa Bornholm, men vi have dog saaledes et Forsøg i vort eget Land, som er lykkedes meget godt. Lovublastet, som det foreligger, troer jeg i det Hele vil kunne trænge noget til at gennemsees af praktiske Folk, eller af Folk, som kjende noget til denne Sag fra de Steder, hvor Plantningen skal foregaae, og derfor vil jeg ogsaa med andre Medlemmer, som have udtalt sig, stemme for, at der bliver nedsat et Udvalg i Sagen.

Schmann: Som andre ærede Medlemmer skal jeg ikke ved denne Sags første Behandling gaae ind paa de Smaaemærkninger med Hensyn til Lovens Detail, der ved Gjennemlæsningen af samme have paatrængt sig mig, idet jeg antager, at deslige Bemærkninger ville finde deres rette Plads enten i et Udvalg eller ved Sagens anden Behandling. Jeg skal kun i Almindelighed udtale, at Loven forekommer mig at behude en meget hensigtsmæssig Ordning af dette Forhold, hvilket fortiden er ordnet overmaade uhensigtsmæssigt; det hele Retsforhold mellem de private Lodseiere og det Offentlige er uklogt, og den Sammenblanding af Amtsgommunen og Staten, der er indført ved de første Forsøg til at overføre ogsaa paa Danmark, hvad der andre Steder havde viist sig praktisk og overordentlig nyttigt, nemlig Træplantning i Klitterne, er ogsaa lidet skikket til at begrunde en virkelig Fremtid for denne Sag. Jeg troer altsaa, at det er en meget heldig Tanke, der gaaer gjennem Loven, nemlig at overdrage til selve Kommunen, som den meest Interesserede, det egentlige Arbeides Udførelse, hvorved man vil kunne faae til Raadighed, enten aldeles gratis eller i alt Fald for et meget ringe Honorar, en heel Deel Folk, der have praktisk Erfaring i disse Anliggender, og som tør forudsættes saa meget mere at have Interesse for samme, som det ikke blot er hele Egnens, men ogsaa meget ofte deres egen personlige Interesse, som dertil er engageret. Paa den anden Side er det ogsaa rigtigt, at Sagen ikke overlades heelt og holdent til Kommunerne,